

Menighetsbladet

Alvdal

Nr 2/2022

Årgang 72

Dåpen - en hyggelig og tradisjonsrik kirkelig handling

Redaksjonen i Alvdal Menighetsblad er enige om å sette litt fokus på dåpen, og skrive om det i menighetsbladet.

Det døpes ganske mange barn i Alvdal i løpet av et år, og nå har vi lyst til å ta med bilde av alle dåpsbarna ettersom de blir døpt. Vi må sjølsagt ha tillatelse fra foreldrene, noe vi håper skal gå greit.

Første påskedag var det tre barn som ble døpt, og det blir de første som blir forevige i menighetsbladet.

Alle som ønsker det kan bli døpt i den norske kirke. I dag er det flest små barn som blir døpt, men også mange ungdommer og voksne.

Hvorfor døpe barnet, og hvorfor velge dåp senere i livet?

Her er noen av mange grunner:

- Dåp har med kristen tro å gjøre – en verdifull basis i livet
- Handler om å være en del av et stort og trygt fellesskap
- Det er en sterk tradisjon

I forbindelse med denne artikkelen om dåp, tar vi med en morsom historie fra Nasjonalforeningen for helselagene i Alvdal.

Grete Langodden har holdt på med en gjennomgang av arkivene, og alt som har vært lagret i gamle sjukestua med adresse

Doktorbakken 14. Dette fordi det nå er i ferd med å bli ett helselag for hele Alvdalsbygda. Gamle sjukestua er solgt, og skal brukes av andre.

Rydding måtte til, og derfor dette dykket i arkiv og gjenstander som Grete, Ole Nyhus og flere har stått for. I ei kiste med gamle dokumenter oppå sjukestua ble det også funnet to dåpskjoler med lue og underkjole. Disse ble kjøpt inn til utlån for bygdas folk.

Regnskap viser at den ene er kjøpt i 1959 for kr 128,50. Det er også en «utlånebok» med navn og pris, som viser at utlån første gang var 31.12.59 og i 1960 er den utlånt 10 gang, à kr 5,-. Siste utlån i boka er 5.4.1979.

Dåpskjolene er fortsatt i god stand, og kan brukes.

Helselaget håper nå at det kanskje er noen som vil bruke disse pene dåpskjolene, og for avtale kan interesserte ta kontakt med Ole Nyhus.

Det kommer flere bilder av dåpsbarn siden, og kanskje mer om temaet dåp.

Grete og May Kristin

Fylt av glede over livets under

*Fylt av glede over livets under,
med et nyfødt barn i våre hender,
kommer vi til deg som gav oss livet
kommer vi til deg som gav oss livet*

*Fylt av beven foran ukjent fremtid
legger vi vårt barn i dine hender.
Det som skjer i dåpen, gir oss trygghet. Det
som skjer i dåpen, gir oss trygghet.*

*Fylt av undring er vi i din nærhet!
Du som bærer verdensrommets dybder,
venter på de små og tar imot oss
venter på de små og tar imot oss.*

*Ved ditt verk, ved Kjærlighetens vilje,
er vi født på ny til liv i Kristus,
til et åpent liv i tro og tillit
til et åpent liv i tro og tillit.*

*Og ved tidens grense lever fortsatt
dine løftes-ord ved døpefonten,
dåpens lys forblir når livet slukner,
dåpens lys forblir når livet slukner.*

*Større rikdom enn hva ord kan romme,
har du gitt oss gjennom dåpens gave.
Herre, la vår tro bli fylt av glede! Herre, la
vår tro bli fylt av glede!*

T. Svein Ellingsen 1971 O. Per Oskar Kjølås 1984 (Ns) Anna Jacobsen og
Bierna Leine Bientie 1989 (Ss) M Egil Hovland 1976.

Dåpsfest i kirka

Barnedåp i Alvdal kirke påskedagen.

Det var en stor fest i Alvdal kirke på påskedag dette året, da de tre barna Marie Lunaas Thoresen, Julie Follstad og Pia Simonsen Hauen var døpt inn i menigheten.

Hver av deres dåpskjoler hadde sin egen historie å fortelle. Oldemor til Marie sydd den på morssiden. Alle navnene til de som er døpt i den er sydd på, sammen med årstallet. Marie er den 8. som blir døpt i den, hennes mor Silje Mari og hennes brødre og 3 søskenbarn er døpt i den, samt den ene fetteren til dåpsbarnet.

Dåpskjolen til Julie er sydd av dåpsbarnets oldemor, og var opprinnelig hennes brudekjole. Mari mor til dåpsbarnet er selv døpt i denne dåpskjolen og det samme er søskenbarna til dåpsbarnet.

Pias dåpskjole er brukt av alle onklene og tantene til dåpets barn. Marens mor samt dåpsbarns bestefar er døpt i den. Kjolen har vært i familien i snart 60 år og den er også brukt av mange av søskenbarna til dåpsbarns sin mor. Dåpsluen er sydd til dåpsbarns sin mor og hun brukte den i dåpen sin.

Dåpsbarnet har på seg hvite dåpskjoler. Kjolen har mange sterke symboler. Hvit farge er et symbol på kjærlighet og renhet. Gud møter oss i sin kjærlighet.

Kjolen er hvit som minner oss om renheten at vi kan akseptere tilgivelse og nåde Guds inn i livene våre.

Baren er omgitt av kjærlighet til foreldre, slektninger og venner. Det er slik det skal være.

Gud møter oss i kjærlighet, men på samme måte skal vi møte hverandre i kjærlighet.

I Johannes evangelium står skrevet: Ved dette skal alle forstå at dere er mine disipler: at dere har kjærlighet til hverandre.»

Dåpskjolen er alt for lang for barnet. Det er et symbol på at barnet skal vokse ut av kjolen. En dag er kjolen for liten. Det er akkurat slik det skal være. Barnet skal utvikle seg og vokse ut av kjolen. Det har én kristen betydning. Barnet mottar velsignelse og tro i dåpen. Gjennom bønn og lesing av Guds ord. Denne troen som tentes ved døpefonten skulle vokse med barnet. Følge det hele livet. At troen på Gud vil være naturlig del av livet. Barnet blir kjent med Gud og har fellesskap med ham hele livet.

Troen skal vare livet ut.

Vi hørte at kjolen har sin historie. Det er mange barn i familien som har blitt døpt i samme kjole. Til og med kjolen er sydd av en brudekjole som vi hørte i dag. Kjolen forbinder slektninger og venner. Det er så vakkert å se sterke vennskap mellom slektninger og venner som går videre mellom generasjoner. Kjolen forbinder generasjoner.

På samme måte går den kristne troen videre fra generasjon til generasjon. Vi lærer bønner fra foreldrene våre. Bli kjent med Gud fordi våre foreldre, besteforeldre og oldeforeldre forteller oss bibelhistorier og ber med oss bønner. De ber til Gud for deres barn og barnebarn. Vi lærer å bli kristne gjennom genene til våre slektninger. Slik skal det være.

Sveinn Alfreðsson

Avskrift av søknad

Avskrift av søknad:

Til Alvdal sykepleieforening.

I menighetsrådets møte den 27.ds. blev bl.a. drøftet spørsmålet om anskaffelse av særkalker og en vinøse til kirken, men da menighetsrådet ikke har noen midler, besluttetes å forespørre Alvdal sykepleieforening, om dem kunde være villig til å be koste dette. Det trengs 30 særkalker og de bør efter menighetsrådets mening være av sølv. Prisen pr. stk. se anført på vedlagte tegning. No II vil formontlig være mest passende. En vinøse koster kr 12,50.

Menighetsrådet vilde være meget taknemmelig, om spørsmålet kunde løses på

denne måte og bes imøtelse Deres ærede svar.

Alvdal menighetsråd den 30. septbr.

1929

Ærbødigst Ragnv. Thoresen, m.r. formann

Har ikke funnet noe svar fra sykepleieforeningen, men det ble 13.9.1930 bestilt 30 kalker i sølv + 1 vinøse fra forretningen David Andersen i Oslo. Kalkene kostet kr 10,- pr. stk. (Etter årets kroneverdi blir det ca. 390,- kr per kalk og ca. 500,- kr for øsa.)

Kilde: Alvdal Helselag - arkiv.

Grete Langodden

Tanker i skyggen av kriger

Jeg skriver «kriger,» for både før og under krigen i Ukraina foregår det kriger andre steder som det er lett å glemme. Det er bare å spørre våre nye landsmenn fra f.eks. Syria og Afghanistan. I Russlands krig mot Ukraina synes den russisk-ortodokse kirke å støtte og dermed indirekte være part i konflikten, og vi kan forskrekkes.

Men at kirker involverer seg i krig er ikke noe nytt. Det er lenge siden den tidlig kristne kirkes tid der spesielle yrker var forbudt for kristne, der ett av de forbudte yrker var å tjenestegjøre i Romerrikets militære styrker... Men da kirken ble offisielt tillatt og seinere Romerrikets offisielle religion, ble det annerledes. For tett forhold mellom stat og kirke har vel aldri vært spesielt «sunt» for kirken, uansett hvilke kortsiktige fordeler kirken kunne oppnå- ikke at den alltid hadde noe valg heller. I vestkirken oppstod det etter hvert en debatt om hvilke kriger kirken kunne forsvare; man fikk skille mellom «rettferdig» og «urettferdig» krig og/eller angreps- og forsvarskrig. Rettferdig krig var tillatt, forsvarskrig likeså. De teoretisk fine skillelinjene forsvant nok ute på slagmarken- og også når tanken om «angrep er det beste forsvar» bredte seg!

I Norge ble kristendommen innført ovenfra- fra kongene, og biskopene var kongens menn og hørte med til kongens hird. Det kom raskt til å bli i strid med universalkirkens ordning, for i Vestkirken kom det til konflikt mellom kirke og keisermakt knyttet til det som gjerne kalles «investiturstriden,» altså om hvem som skulle velge og innsette biskoper. Skulle biskopen være kongens eller de kirkelige myndigheters mann? I kirkene i øst skjedde ikke noe slik kamp mellom den sekulære og kirkelige makt: der beholdt keiseren sin myndighet over kirken- og denne tette forbindelsen har

kirkene i øst i stor grad hatt opp gjennom historien. Det har ikke vært noe tilsvarende brudd mellom kirke og «stat»=fyrste der.

Reformasjonen brakte fyrsten/staten «inn i kirken» igjen- primært i land som valgte den lutherske variant av protestantismen. Luther opererte med læren om de to «regimenter» der kirken stod for det åndelige regimentet, staten/fyrsten for det verdslige. Men da reformasjonens mest radikale personer gikk mye lengre enn det Luther ønsket og bondeopprøret også kom i 1525, «ropte» Luther på at fyrstemakten måtte gripe inn. Luthers forutsetning var at fyrsten var kristen og tjente kirken som medlem, ikke som kirkens «sjef.»

Men fyrsten/staten ble involvert – ikke minst i Danmark-Norge der det var fyrsten som innførte reformasjonen. Vel var fyrsten, Christian III selv kristen, men det var også av svært politiske grunner han innførte nettopp lutherdommen: biskopene- nå kalt superintendenter- ble kongens menn, etter hvert ble prestene tilsatt av kongen og de dansk-norske kongenes lover styrte det meste i kirken: fra ritualer og liturgi, til hva som skulle forkynnes (og hva det var forbud mot å si noe om fra prekestolen), hvordan folk skulle leve sine liv osv. Det ble en kirke sterkt styrt av staten gjennom et omfattende lovverk.

Å delta i krig ble ganske vanlig i løpet av middelalderen. Biskoper dro i krig, hadde noen steder sine egne styrker: en pave (JuliusII) trivdes godt i felten. Man kan lure på hvor mye krigerske aktiviteter i alle fall etter reformasjonen hadde sammenheng med at kirkene ble nasjonale- en del av nasjonalstater som kjempet for sine territorier? Jfr. det man ble enige om i religionsfreden i Augsburg: «cuius regio eius religio»= et

folks religion skulle følge fyrsten. Var fyrsten protestant, skulle hans folk være det, og det samme om fyrsten var katolikk.

Den russisk-ortodokse kirke har lenge vært dominert av staten/fyrsten/de sekulære makthavere. Noe av det skyldes nok de lange teologiske og historiske tradisjoner, men åpenbart også i perioder der omstendighetene i landet gjorde det nødvendig simpelt-hen for å overleve i et offisielt ateistisk kommunistisk samfunn.

I perioder har det i vår kirke vært debatt om kirkens forhold til krig, våpen etc. Selv kan jeg huske debatt om kirkens våpen, som består av kors og 2 stk. St.Olavs øks (kalt Olavsmerket). Prestens offisielle stempel hadde det samme. M.a.o: et drapsvåpen i

kirkens våpenskjold.... St.Olav var jo ikke akkurat en fredsæl mann! Sier dette noe om kirkens forhold til krig og voldsbruk? Det var noe av hva debatten den gangen handlet om. Til tider har det også vært debatt om feltprester og kirkens formaliserte forhold til forsvarer: spissformulert kan en si at spørsmålet var: «bør kirken velsigne våpene?»

Nasjonale kirker blir ofte i tillegg til å være kirke, også et uttrykk for et folks identitet. Kanskje blir det litt skummelt når kirken er altfor nært knyttet til statens makthavere og ikke tør gå imot – jfr. den modige markeringen vår kirkes biskoper, prester, og det kristne lekfolkets ledere gjorde mot okkupasjonsmakten da de nedla sine embeter i 1942! Så det går an...

Kari prest emerita

På flukt

*Som ein skadeskoten måke- som ein rorløs båt i tåke
flyktning er du her i verda – utan ende synes ferda
alltid på flukt
alle draumar stengde inne- kanskje ber du bleike minne
om ei mor som glatta puta- mens ei måne lo mot ruta
hugsar ein gamal song- - om alt som var ditt ein gong
som du miste fordi-at du ville bli fri
ein dyrkjøpt fridom frå tvang og tyranni*

*På flukt på flukt – menn og kvinner, små og store
På flukt på flukt- flukt fråd ei som kneblar ordet
på flukt, på flukt, - alltid på flukt- på flukt, på flukt
Alltid på håplaus flukt*

*Skild frå heim, frå slekt og venner- i et land du ikkje kjenner
som eit ordlaust skrik mot foss- kjem di bøn om hjelp til oss
nå stansar dei trøyte steg- du står der og ser på meg
du står ved mi dør-med augo som spør
om eg maktar å tenna eit lys for deg*

Diktet er av Ingvar Moe og er kanskje mest kjent i framføringa til Olav Stedje og melodi av Jonas Fjeld. Utgivelsen kom i 1986. Diktet må sies å være minst like relevant i dag...

Kari Holte

Den islandske nasjonalsangen

Den islandske nasjonalsangen ble vedtatt som nasjonalsang i 1944, da landet stemte for å avslutte sin personlige union med Danmark og bli en republikk.

Sveinbjörn Sveinbjörnsson komponerte musikken, mens tekstene er skrevet av Matthías Jochumsson.

Sveinbjörn Sveinbjörnsson var den første personen fra hjemlandet som forfulgte ”en internasjonal karriere som komponist.”

Han oppholdt seg i Edinburgh på begynnelsen av 1870-tallet og skrev musikken til Lofsangen inne i et byhus som ligger i byen New Town i 1874.

I 1922 ble sangen så kjent og elsket over hele Island at Altinget i en anerkjennelse av dette ga Sveinbjörnsson

statspensjon. Han var den første komponisten i landet som ble tildelt en slik ære. Den lyriske delen av den ble skrevet av Matthías Jochumsson, en av de ”best elskede poetene” i landet som også var prest. Selv om minneskilt i Edinburgh påstår at både musikken og tekstene ble skrevet der, antas det i dag at Jochumsson faktisk hadde produsert sistnevnte tilbake i hjemlandet. På samme måte som Sveinbjörnsson ble Jochumsson den første islandske poeten som fikk statspensjon. Altinget ga ham også tittelen ”Nasjonaldikter.”

Den er beryktet for å være ekstremt utfordrende å synge, og dens sterke religiøse tema har vært kilden til uenighet i samtidens Island.

Den er komponert med Davids Salme 90 som sidenote:

*Herre, du har vært en bolig for oss
i slekt etter slekt.
Før fjellene ble født,
før jorden og verden ble til,
fra evighet til evighet er du, Gud.
Du lar mennesket bli til støv igjen
og sier: «Menneskebarn, vend tilbake!»
For tusen år er i dine øyne
som dagen i går da den fór forbi,
eller som en nattevakt.
Du skyller dem vekk som en søvn om morgenen.
De er lik gress som svinner bort.
Det blomstrer om morgenen, så svinner det bort.
Om kvelden visner det og tørker inn.
Vi går til grunne ved din vrede,
redsel griper oss ved din harme.
Du setter våre synder foran deg,
det vi skjuler, stiller du i lyset fra ditt ansikt.*

*Alle våre dager farer forbi,
ved din harme går vi til grunne,
våre år er som et sukk.*
*Vår levetid er sytti år,
åtti når det er styrke til det.*
*De beste årene er fulle av strev og urett.
De går fort, og vi flyr av sted.*
*Hvem kjenner styrken i din vrede?
Din harme gir grunn til å frykte deg.*
*Lær oss å telle våre dager
så vi kan få visdom i hjertet!*
*Vend tilbake, Herre! Hvor lenge?
Ha medynk med dine tjenere!*
*Mett oss med din godhet om morgenen
så vi kan juble og glede oss alle våre dage.*
*Gled oss like lenge som du har kuert oss,
like mange år som vi har lidd vondt.*
*La din gjerning bli synlig for dine tjenere,
din herlighet for deres barn.*
*Måtte Herren vår Gud være vennlig mot oss!
La våre henders verk lykkes for oss,
ja, våre henders verk, la det lykkes!*

Dette er en overfylt salme som kan nås på så mange måter.

Dette er Moses bønn. Den finnes i den fjerde Salmenes bok.

Det kan være svaret på et spørsmål stilt i Salme 89.

Herre, hvor er din gamle kjærlighet?

Hvem er Gud?

Hvem er vi?

Hvordan skal vi leve?

I første linje i salmen står det. Du har alltid vært vårt hjem. Det er mange gudsbilder i salmene. Han er Faderen, Moren, Hyrden, Kongen. Her er et så vakkert bilde av ham som et hjem.

Gud ønsker å være vårt evige hjem.

I midtdelen handler salmen om men-

nesker. Hvem er vi? Så kom to svar. Vi er støv eller vil bli til støv igjen. Dette blir vi minnet om i begravelser.

Livet vårt er som en drøm.

Til slutt er vi som gress som er grønt og saftig, men til slutt vil det visne og forsvinne. Gresset visner og visner, men Guds ord vil stå til evig tid. Dagene våre går. Årene våre kommer og går. Livet vårt går fort, og derfor er det viktig å nyte hver dag. Livet er i dag.

Essensen av salmen eller hjertet er vers 12.

En bønn om hjelp.

¹³ Vend tilbake, Herre! Hvor lenge?

Ha medynk med dine tjenere!

Ó, guð vors lands! Ó, lands vors guð!
Vér lofum þitt heilaga, heilaga nafn!
Úr sólkerfum himnanna hnýta þér krans
þínir herskarar, tímanna safn.
Fyrir þér er einn dagur sem þúsund ár
og þúsund ár dagar, ei meir:
eitt eilífðar smáblóm með titrandi tár,
sem tilbiður guð sinn og deyr.
; Íslands þúsund ár, ;
eitt eilífðar smáblóm með titrandi tár,
sem tilbiður guð sinn og deyr.

O gud til vårt land!
Vi priser deg, få ditt hellige, hellige navn.
Fra stjernhimmelen lager du en krans
dine herskarer, tidens samling.
For deg er en dag som tusen år
og tusen år, ikke mer.
En evighetens småblomster med vibrerende tårer,
som tilber sin gud og dør.
;Island tusen år,;
evighetens små blomster med vibrerende tårer
som tilber sin gud og dør.

Man kan lytte på den på youtube ved å skrive “Ó guð vors lands” og søke etter den video.
https://www.youtube.com/watch?v=d061QPP_oKc&ab_channel=IanBerwick

Sveinn Alfredsson

Fra menighetslivet

Sveinn Alfredsson

Konfirmanter i Alvdal kirke 2022

I år konfirmeres 17 ungdommer i Alvdal kirke den 5. juni kl. 11. Dette året har de hatt undervisning om kristen tro og andre livsferdigheter. Det er godt for dem å lære om livet for å gjøre dem i bedre stand til å takle oppgavene som møter dem, f. eks. i relasjon til alkohol.

Det har vært så godt å samarbeide med dem. Søndagen den 8. mai var de til samtalegudstjeneste i Alvdal kirke, som bildene er fra. Så leste de tekster, bønner, tente lys og var med i å ta imot kirkegjester og delte ut salmebøker og programmer. I prekenen viste jeg videoer om hvordan man kan vise kjærlighet i gjerninger.

En video handlet om en blind mann: https://www.youtube.com/watch?v=gy4ELGGTGfE&ab_channel=Konfirmandcenter

Den andre videoen handlet om en ung gutt som kastet sjøstjerner i havet. Flommen hadde feid dem i land og de kom ikke selv i sjøen uten hjelp.

https://www.youtube.com/watch?v=bck-Pm-VDpk&ab_channel=pollencubes

Menighetsbladet - et underskuddsforetak

Alle alvdøler får menighetsbladet i posten, men langt fra alle betaler. Nå er det sikkert sann at ikke alle har lyst til å ha dette bladet, og dermed betaler de ikke. Men det kan jo hende at de finner noe interessant å lesa i bladet, og det kan jo også hende de ser på bildene.

Frem til nå har det alltid ligget ved en giro til å betale med. I dagens samfunn er nok det gammeldags for mange, så nå gir vi dere muligheten til å betale med vipps.

Vi håper inderlig det er flere som betaler da, slik at underskuddet i beste fall kan bli til et overskudd, eller et redusert underskudd. Redaksjonen skal gjøre alt de kan for at dette lille bladet skal bli interessant for flere.

Vi oppfordrer dere sterkt til å betale. Og om noen vil gi en ekstra gave, så blir vi kjempeglade for det. Vi tar også imot ferdig stoff og tips fra folk som ønsker å bidra.

Vi vil gjerne ha flere bilder i bladet, og ønsker at folk kan bli med på månedens bilde, og utfordre flere, sånn som det gjøres på månedens dikt/sang.

*For redaksjonen
May Kristin Holøien.*

Litt kaffehistorikk

I 1665 blir kaffe omtalt for første gang i dansk-norske kilder. Den gang var det en svært eksklusiv drikk forbeholdt noen få utvalgte, og det fantes derfor et kaffe-forbud.

Utover på 1700-tallet ble kaffen lettere tilgjengelig for folk flest, og produktet var heller ikke så ekstremt dyrt lenger. Det bidro naturlig nok til økt forbruk – også utenfor adelige husholdninger og rike borgerhjem. Utbredelsen fikk uønskede konsekvenser for Kong Christian VII (den dansk-norske kongen 1766–1808)

og de andre som tidligere hadde hatt kaffen for seg selv. Løsningen ble et kaffe-forbud for «folk flest», ved å innføre en lov som skulle redusere forbruket av kaffe og andre luksusartikler blant bøndene. I 1783 ble «Lov til Overdaadigheds Begrænsning i Bondestanden» innført. Loven ble opphevet allerede i 1799, til glede for oss alle som gjerne tar en kopp kaffe med naboen eller andre gode venner.

Kilde: Google

Grete Langodden

Stemorsblomsten - en liten tøffing

G.L.

Den ser så tander ut, men stemorsblomsten er en tøffing. Den tåler fint noen frostnetter, og derfor en av plantene som plantes ut tidlig om våren.

Men hvorfor kalles den for stemorsblomst? Navnet henger sammen med blomstens utseende. De to øverste kronbladene ligger litt oppå hverandre og er kun festet sammen på ett område (en stol). Disse ble sammenlignet med to stedøtre som måtte sitte sammen på den samme stolen, og som bare fikk ha på seg blått.

De to midterste kronbladene er de ekte døtrene som får ha på seg litt finere klær, og som får sitte på hver sin stol (har hvert sitt kronblad). Nederst er stemoren selv (det femte og siste kronbladet), og hun har flott, gul kjole.

Kilde: Hjemmet 3/2016

Mitt dikt - min sang

Vegen eg ikkje gjekk

*To vegar skildest i haustgul lund,
og ein mann kan ikkje fara to,
så eg fylgde den eine med augo ein stund
og lenge såg mellom tre og runn
til han løynde seg bort på den tette mo,*

*og tok så den andre, kor det no var,
men det var vel den som eg lika best
fordi han var grasgrodd og utrødd og rar,
endå bae synte no fotefar
om kanskje den fyrste var sliten mest,*

*og bae låg der i morgon-ro
med haustlauv som ingen klistra i leir.
Å, eg rekna med bae ein dag eller to!
Men eg visste kor greinut vegar må gro,
så eg twila på om vi møttest meir.*

*Eg skal tala om dette gamal og grå,
ein gong og ein stad langt frå her:
det var vegar i skogen eg kunne gå,
og eg valde den som var tråkka av fâ,
og all ting valde eg då og der.*

Av Robert Frost, oversatt av Sigmund Skard.

Valgt av Stein Roar Kvam.

BARNAS

Labyrint

Hjelp Kaptein Klo å finne skatten!

Vits

Finn fem feil!

Her forteller Jesus en historie til folket. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet til høyre?
Tegning: Asbjørn Tønnesen

- Hvor kommer de våte fotsporene på teppet fra?
- Jeg vet ikke. De har fulgt etter meg helt siden jeg hoppet i den sølepytten.

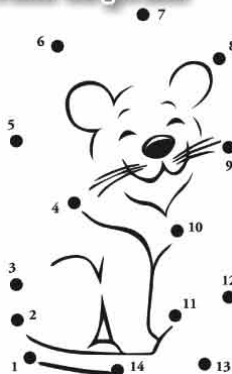
Gi barnebladet Barnas til et barn du er glad i!

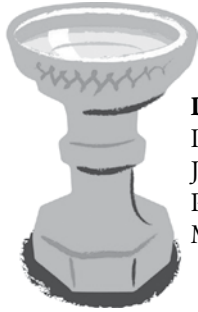
Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagskolen.no eller 22 03 71 00

Prikk til prikk

Livets gang

Døpte:

Isak Nytrøen Engseth
Julie Follstad
Pia Simonsen Hauen
Marie Lunaas Thoresen

Døde:

Bjarne Trøan
Kari Nordseth
Eivind Smedplass
Åse Bye Bakken
Borghild Steivang
Eldbjørg Trøan

Stoff til neste nummer av menighetsbladet må være kommet
til kirkekontoret seinest 29. juni 2022

PREST

Sveinn Alfredsson
sveinnalf@gmail.com
Mobil 413 07 566

ALVDAL KIRKEKONTOR

Besøksadresse: Dalseggen
Alvdal kommunehus
Postadresse: Gjelen 4, 2560 Alvdal

ÅPNINGSTIDER

Man - fre kl 10.00-13.00

DAGLIG LEDER/KIRKEVERGE

Stein Roar Kvam
Mobil 902 31 341
Epost: alvdalkirke0438@yahoo.com

TROSOPPLÆRER

Trond Gellein Løkken
Epost: trond@tynsetkirke.no
Mobil: 971 16 679

Alvdal sokn har fått seg Vipps:

614792

HJEMMESIDE: www.alvdalkirke.com

ORGANIST

Tore Reppe, mobil 916 33 837
tore.reppe@gmail.com

KIRKETJENER/KIRKEGÅRDSARBEIDER

Roald Haug
Mobil 474 13 588

ALVDAL SOKNERÅD

Leder: Marian Eggen
Mobil 413 09 358

EGNUND KAPELL

Kontakt kirkevergen i Folldal.
Administreres fra kirkekontoret i Folldal,
Telefon 62 49 10 00

LEDER I KAPELLUTVALG, EGNUND

Dagny Straalberg Mills, mobil 922 85 655

KONTONUMMER FOR GAVER/INNSET. TIL:

- kirke og menighet: 1822.34.75023
- menighetsblad, 1895.08.07748, ref. 10
- kirkegård, 1895.08.07748, ref. 20
- kirkemusikk, 1895.08.07748, ref. 30

Gudstjenester

INFORMASJON

JUNI

- 05. kl. 11.00**
Konfirmasjonsgudstjeneste Alvdal - Sveinn.
-
- 12. kl. 11.00**
Alvdal kirke gudstjeneste - Sveinn.
-
- 19.** Ingen gudstjeneste.
-
- 26. kl. 12.00**
Gudstjeneste Husantunet -Sveinn.
kl. 11.00
Egnund kapell - Jon Olav.
-

JULI

- 03. kl. 11.00**
Alvdal kirke gudstjeneste - Sveinn.
-
- 10. kl. 12.00**
Alvdal, setermesse i Høstdalen på setra til Gunhild og Bjørn Valråmoen - Sveinn.
-
- 17.** Ingen gudstjeneste.
-
- 24.** Ingen gudstjeneste.
-
- 31. kl. 12.00**
Alvdal, setermesse. På Follandsvangen hos Iselin og Kristoffer.
Vertskap er Per og Toril Lien - Sveinn.
-

AUGUST

- 07. kl. 19.00**
Alvdal kirke, kveldsmesse - Jon Olav.
-
- 14. kl. 12.00**
Alvdal, setermesse Nørdsti-setra i Slette, hos Hilde Margrete og Thore André - Jon Olav.
-
- 21. kl. 11.00** Alvdal kirke gudstjeneste - Sveinn.
-
- 28. kl. 11.00**
Alvdal kirke gudstjeneste - Sveinn.
-

SEPTEMBER

- 04.** Ingen gudstjeneste.
-
- 11. kl. 11.00**
Alvdal kirke gudstjeneste - Sveinn.
-
- 18. kl. 11.00**
Presentasjon av årets konfirmanter - Sveinn.
-
- 25. kl. 18.00**
Gudstjeneste Alvdal Tårnagenter aldgr. 8-9 år – Sveinn.
-

*Det tas forbehold om endringer
i gudstjenestelisten.*